

Rozsnyói Ferenc

Antracit éjjelek

Halhatatlan balzsammal bekent
Szundító antracit éjjelek,
Aszfaltozott vértben fekszenek
Fényért kuncsorgó szurkos kezek.
Ájult utca visszhangja dajkál
Meggyűrt, rianó artériát,
S a holt forgalom még kapargál,
Talál egy pityergő úthibát.

Rozsdás papucsban áll a mozdony,
Elszállt füstje síneken sétál,
Gyáruddvar hátán lukas sodrony,
Lopni most csak feltámadt szél jár.
Pihenget a park zöld díványa,
Harmat-reggeliről álmodik,
Párazsindelyű lombok szárnya
Bogársereggel barátkozik.

Fekete bundákat cirógat,
Nyávogva keres párt az új ház,
A templomtorony éjfél kongat,
Harangok rázzák dermedt ujját.
Bágyadt, virrasztó óraműnek
piciny tiktakja iramodik,
int egyet a hold-hegedűnek,
s zenéjük száll a csillagokig.